

НОВИНИ БЛОГИ ПРОЕКТИ ФОТО ДОСЬЄ АФІША

ПАТРОНИ ВУЛИЦЬ ПОЛТАВСЬКОЇ ГРОМАДИ: ПОЛЕГЛИЙ ГЕРОЙ ВІЙНИ З РОСІЯНАМИ АНТОН ГРИЦАЙ («СІФ»)

На 30-й позачерговій сесії Полтавської міськради 8-го скликання депутати затвердили нові назви для 95 вулиць. Рішенню передувало електронне голосування на платформі «E-DEM» у міській громаді. Серед іншого полтавці підтримали й увічнення пам'яті свого земляка, полеглого Героя народної російсько-української війни періоду АТО Антона Грицає. Сьогодні розповімо про нього. [Попередній матеріал з теми.](#)

Вулицю, що звеличувала полковника, російського військового діяча часів СРСР
Андрея Ляхова перейменували на **Антон Грицай**.

Він народився 1987 року у місті Полтава. Закінчив історичний факультет Полтавського
національного педагогічного університету.

Антон був палким футбольним вболівальником, один із фундаторів ультрас-угруповання «Crew of Golden Eagle». Також належав до спільноти ультрас

полтавського клубу «Ворскла». До речі, фани «Ворскли» були однією із рушійних сил Полтавського Майдану. Антон Грицай належав до тих українців, які глибоко усвідомлювали промосковську сутність тодішньої влади. Він, як і мільйони інших українців, не міг миритися із прагненням російської федерації зберігати абсолютний вплив на Україну. Саме бажання влади Януковича перетворити Україну на зону інтересів Кремля і спричинило найбільші масові протести у сучасній історії України — Революцію Гідності 2013–2014 років. Боротьба Добра і Зла. Протистояння двох напрямів цивілізаційного розвитку. Прагнення інтегруватися до НАТО і ЄС, щоб унезалежитися від Кремля або ж законсервуватися у сфері впливу росії, втягти Україну в економічний і політичний союз із нею. Антон Грицай обрав Добро, обрав Україну. Хлопець зрозумів, що в цей складний для країни час він має бути на Майдані. Революція Гідності — яскрава сторінка гідного життя патріота України з Полтави. *«Ми були з ним на Майдані. Поїхали туди, а перед в'їздом у Київ подзвонив мій приятель і сказав, що, хлопці, не їдьте, там стріляють. Я все життя це буду пам'ятати, Антон тоді так посміхнувся і сказав, що ми творимо історію»,* — розповів друг Грицай Артур Кобзар.

З перших днів російсько-української війни пішов добровольцем у зону АТО, виконував завдання на посаді заступника командира артилерійського дивізіону з озброєння окремого загону спеціального призначення полку «Азов» Східного ОТО Національної гвардії України. Мав звання лейтенанта.

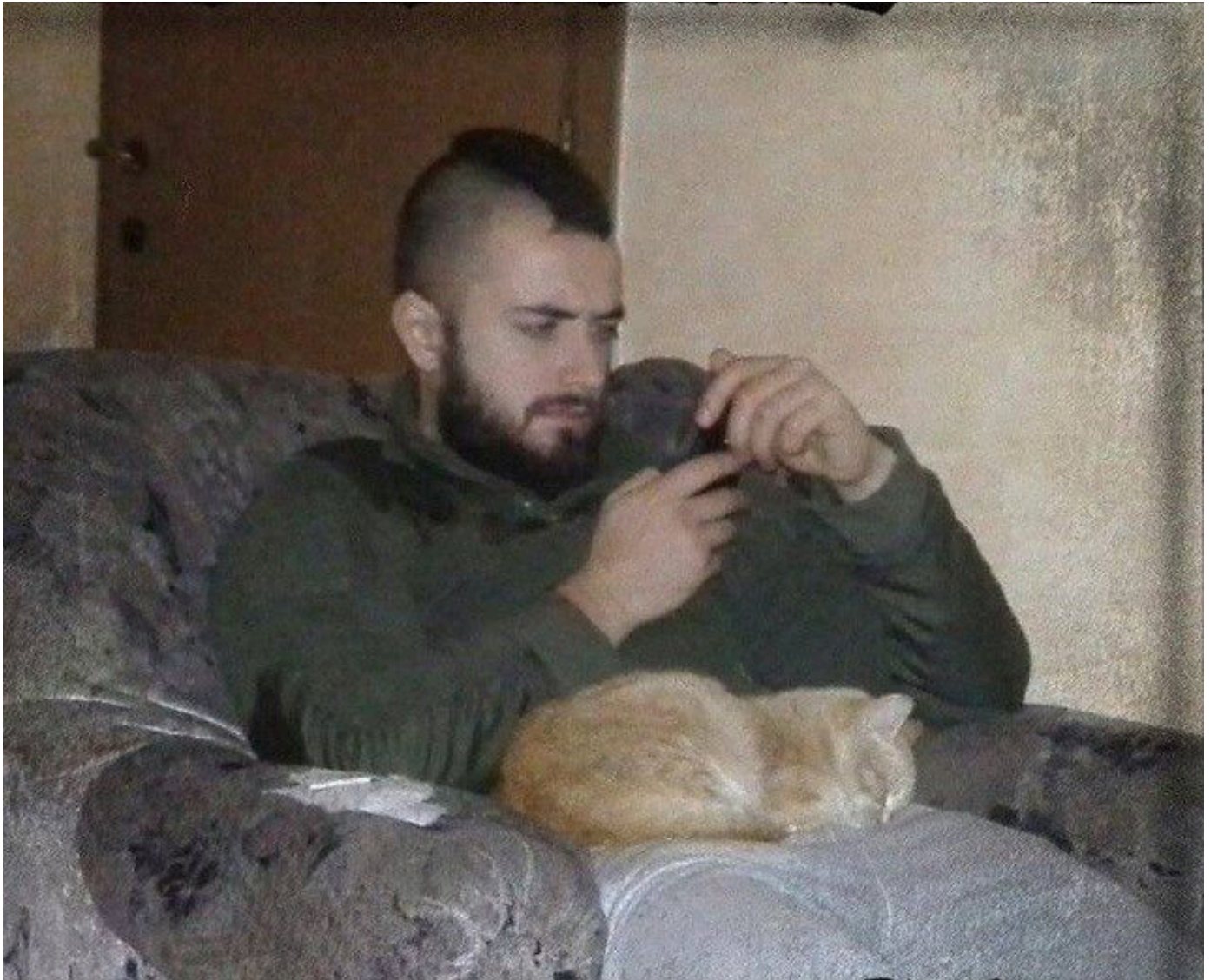
"Лицарі Небесної варті" Антон Грицай

Поліг під час артилерійського обстрілу 15 лютого 2015 року у селі Широкине Новоазовського району Донецької області. Антону було 27 років... *«Ми разом готувалися до військових дій, бо ні я, ні він не мали військового досвіду. У нього був дуже поганий зір. Перед початком операції в селі Широкине ми стояли і шикувалися*

в бойовий порядок. І він просив мене підійти трошки поближче, подивитися навколо і якомога більше побачити»,— пригадує побратим Антона Грицай, воїн ЗСУ Артем Павлов. Тоді окупанти та проросійські донецькі терористи намагалися на бронетехніці захопити Широкине. По ньому гатила артилерія та міномети. Завдяки густому туману до села зайшли російські танки та ворожа піхота, Азовці відбили атаку. Розпочалось позиційне протистояння. До обіду росіяни продовжували обстріл позицій українського батальйону зі стрілецької зброї. Ближче до вечора побратимам Антона Грицай з полку «Азов» вдалось евакуювати з Широкиного цивільних мешканців, які залишались у селі впродовж усього протистояння...

Товариші Антона згадують, що він завжди говорив так, як думав, його слова та вчинки були проявом чесності і відвертості. Він ніколи не шукав компромісів, залишався вірним своїм моральним принципам. Був дотепним і веселим. Любив пожартувати. Займався спортом.

Юлія Логвиненко, журналістка: *«Для нього головним було, щоб мама ніколи не плакала ... Він не встиг створити сім'ю і збудувати будинок у лісі під Полтавою, де так любив гуляти з коханою Оксанкою та вірними товаришами. Патріот, відмінний боєць і організатор, знав і шанував історію рідного краю, фанат улюбленої України і „Ворскли“, чесний і доброзичливий, відкритий і ініціативний, прямий і веселий, стильний і красивий хлопець. Загинув наступного дня після Дня закоханих 2015 року. Він назавжди залишиться закоханим у рідну землю і вболіватиме за неї і оберігатиме близьких. Уже з небес. Антон „Сіф“ Грицай, спасибі Тобі за все! Світла Твоїй душі, друже!»*

Іван Лаврусенко, друг: *«Антон для мене і для кожного чоловіка — це приклад мужності і сміливості. Він завжди говорив так, як думав і його слова, його дії — прояв чесності і відвертості. Він ніколи не шукав компромісів, залишався собою із міцними моральними принципами. Він був дотепний і веселий. Так пожартувати, певно, не вмів більше ніхто.»*

Указом Президента нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (по смертно) та нагородою Полтавської обласної ради «За вірність народу України» I ступеня (по смертно). 15 серпня 2015 року на фасаді одного з корпусів Полтавського педагогічного університету становили пам'ятну дошку Антону Грицаю. Того ж дня у селищі Крутий Берег, на стадіоні «Лтава» було проведено фан-турнір за участі 16 команд, які представляли навколофутбольні спільноти ФК «Ворскла», «Полтава», «Шахтар», «Чорноморець», а також полк «Азов». Так започаткували проведення Всеукраїнського турніру з міні-футболу пам'яті Антона Грицяя.

На гру у Полтаві 16-го туру чемпіонату України з «Говерлою» футболісти «Ворскли» вийшли в чорних футболках з іменем Антона, а вболівальники вивісили банер присвячений йому.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ФАНАТСЬКИЙ ТУРНИР ПАМ'ЯТІ АНТОНА ГРИЦАЯ

ВІДЕРНТТЯ МЕМОРІАЛЬНОЇ ВОЄНЬ 11:00

ІЗ НАМІСКОМ ПОВІСНУТИСЯ - 50 000
НА ВОДІ З НАСТРОЮМАННЯ СВОЮЮ
СТАВЛЯЮ ЧИТОВАНІ З ВІДТОВА ВІСНІ
ЩО ЗНАХОДИТЬСЯ НАПРЯМІ-ПРЕКРАСНОМ ВІСНІ
ЩО НАХОДИТЬСЯ

А ще побратими, друзі започаткували традицію щорічних маршів пам'яті Антона Грицай- із гаслами, запалюванням фаєрів. Так пошановують не лише тому, що був

вболівальником ФК «Ворскла». Коли ж почалася окупація росіянами Криму, Грицай влаштував перші у Полтаві марші національної єдності, у яких брали участь фани футбольних клубів з різних куточків України. *«Перший марш разом організували, коли почалася анексія Криму. Так показували, що Україна, її єдність важливіше за суперечки між вболівальниками різних клубів. На тому марші Антон ніс прапор Військово-морських сил України на підтримку наших військовослужбовців у Криму. І саме така форма вшанування, марш, данина Антону як вболівальнику, це наш вияв пошани до нього і як до військового»,* — розповів співорганізатор тої історичної події, друг Антона, депутат міської ради Вадим Ямщиков.

Полтавський офіс Українського інституту національної пам'яті

30 травня 2023, 11:21

Поділитися посиланням:

<https://poltava.to/project/7780/>

45

МАТЕРІАЛИ ПО ТЕМІ:

- [Герої російсько-української війни у назвах вулиць, — рішення Полтавської міськради](#) 15 квітня 2023, 15:52
- [Патрони вулиць Полтавської громади: полеглий Герой війни з росіянами Антон Грицай \(«Сіф»\)](#), 30 травня 2023, 10:21
- [Патрони вулиць Полтавської громади: полегли Герої війни з Росією Оксанченко, Кісельов, Банк](#) 1 червня 2023, 08:33

Теги: [Антон Грицай](#), [історія](#), [АТО → ООС](#), [війна з РФ](#), [перейменування вулиць](#), [Артур Кобзар](#), [Вадим Ямщиков](#)

НАЦІОНАЛЬНА ПАМ'ЯТЬ

Редактор проекту: Полтавський офіс Українського інституту національної пам'яті

15 СІЧНЯ 2025

13:56 До 170-річчя Опанаса Сластіона у Полтаві презентували книгу про його життя та мистецький спадок

09:39 Художник, архітектор, етнограф, засновник Миргородського музею: до 170-річчя Опанаса Сластіона